

deser dem, der vil udbyde i udlandet, og sikrer kvalitet og retssikkerhed for de studerende.

Afslutningsvis vil jeg gerne endnu en gang slå fast, at regeringen ikke arbejder på at indføre betaling for danske studerende på ordinære danske universitetsuddannelser, og både den seneste reform og regeringens forslag om taxamertilskud til udenlandske studier skal ses i dette lys. Det er urealistisk at forestille sig, at vi som et af de eneste lande i verden kan tilbyde gratis uddannelse til unge fra alle dele af verden og i tilgift verdens højeste SU, og derfor var internationaliseringsreformen nødvendig. Vi er nødt til at sikre og tilpasse den danske model, og den forpligtelse påtager regeringen sig gerne.

Forhandling

Per Clausen (EL):

Det er naturligvis beroligende at høre, at regeringen ikke arbejder for, at danskere skal betale for uddannelse i Danmark, især når man tænker på, at ministeren kommer fra et liberalistisk parti. Men det, der er mindre beroligende, er, at det også fremgik meget klart af den besvarelse, ministeren kom med – og som jeg naturligvis skal takke for, fordi den på nogle områder var grundig og god – at vi kan konstatere, at regeringen nok heller ikke har tænkt sig at gøre ret meget for at forhindre det.

Hvad angår forhandlingerne i WTO, henviser ministeren til, at det tager EU sig af, og så sker der nok ikke nogen skade. Men hvad nu hvis der sker skader? Er det vigtigt for regeringen at sikre, at uddannelse ikke bliver omfattet af WTO's principper om, at også tjenesteydelser skal kunne handles på et frit marked? Er det så vigtigt for regeringen, at regeringen arbejder aktivt i EU for at sikre, at EU ikke indgår en aftale om, at det skal ske? Vi ved jo, at i hvert fald USA og også andre lande er meget interesserede i en total liberalisering af det område.

Det er rigtigt, at vi bliver nødt til at se denne diskussion i et globalt, internationalistisk perspektiv, for det er jo netop sådan, at når vi kigger på WTO, er der et meget stort og massivt politisk pres for at sikre, at alle ting bliver noget, der kan handles på markedet – også det, vi i dag i Danmark opfatter som offentlige velfærdsgoder eller goder, der stilles til rådighed for borgerne for at sikre en fornuftig udvikling og sikre mu-

lighed for, at alle danskere kan få en uddannelse.

Kl. 10.20

Jeg er glad for, at ministeren sagde, at alle danskere skulle have mulighed for at få en gratis uddannelse, men ministeren sagde ikke, at han vil udelukke, at særlig gode uddannelser kan komme til at koste penge. Til nogle af de eliteuddannelser, som ministeren er så begejstret for, og som nogle af de store universiteter i verden måske kan tilbyde, kan man få det beskedne tilskud, som de danske universiteter får for hver studerende, med sig, og så kan man selv betale oveni. Det, regeringen og det danske samfund tilbyder, er altså ganske rigtigt en gratis uddannelse, men det er ikke den bedste uddannelse, for den får man mulighed for at betale for.

Der er også andre ting i udviklingen, der peger i samme retning. Hvis vi ser på, hvad der er sket i de lande, hvor man har indført betaling, også de europæiske lande, hvor man har gjort det, ligger det jo lidt i forlængelse af et scenario, som vi også har set i Danmark, nemlig at tilskuddet pr. studerende falder. Universiteterne stiller krav om flere penge, men på et eller andet tidspunkt opgiver de at stille krav til regeringen om flere penge, sådan som vi så i England. I stedet synes de, det er velsignelsesrigt, hvis de kan få indført en mindre egenbetaling, men denne mindre betaling vokser bare år for år. I Island startede man med et uhyre beskedent beløb, et såkaldt administrationsgebyr, som nu er oppe på 4.000 danske kroner, så det, at man bliver ved med at give færre penge pr. studerende til universiteterne, er altså også medvirkende til at skabe et behov for at indføre betalingsuddannelser.

Det er blevet sagt, at det er et spørgsmål om, at de danske universiteter skal agere og sælge uddannelser i udlandet. Jamen hvor længe tror man, man kan opretholde en position, hvor danske universiteter skal sælge uddannelser i udlandet, mens udenlandske universiteter ikke skal sælge uddannelser i Danmark?

Alt i alt tror jeg, vi nu står i en situation, hvor der er behov for at give et meget klart signal, og selv om regeringen nok ikke vil være med til det, kan man jo håbe på, at et flertal i Folketinget vil det. I hvert fald vil Enhedslisten sammen med SF fremsætte et forslag til vedtagelse i forbindelse med behandlingen af denne forespørgsel, og det lyder således: